(i)NCLUSIVA

LA REVISTA DE LA **FUNDACIÓ FORMACIÓ I TREBALL**
NOVEMBRE 2020

El Reportatge. L'altra cara

Les heroïnes i herois de la inclusió

—

Visió RSC

Manel Casals

"Seguim en allò al que ens dediquem per vocació: tenir cura de les persones"

—

Conversa Inclusiva

Josep Maria Tost

"Reutilització i reparació: noves oportunitats cap a l'economia circular plena"

Fundació Formació i Treball
Carrer de Ramon Llull, 430-438.
08930 Sant Adrià de Besòs
(Barcelona)
T. 93 303 41 00
comunicacio@formacioitreball.org

Consell de redacció
Àrea de Comunicació i Sensibilització
Araceli Galván González
Alexandra González Pozuelo
María Jurado López
Laura Morcillo Martínez

Disseny gràfic i maquetació
Anna Farré Satorra [comuco.coop]

Fotografia
Xavi Herrero - *portada*
Jordi Boixareu - *Gràcies*
Sergi Grau - *Gràcies / El Reportatge*

Impressió
Mandarina +

Dipòsit legal
B 22689-2019

Publicitat
comunicacio@formacioitreball.org

formacioitreball.org
Fundació Formació i Treball
@fitreball
@fundacioformacioitreball
Fundació Formació i Treball
Fundació Formació i Treball

A la revista **Inclusiva** donem visibilitat als Objectius de Desenvolupament Sostenible:

A més, en aquest número treballem específicament els ODS:

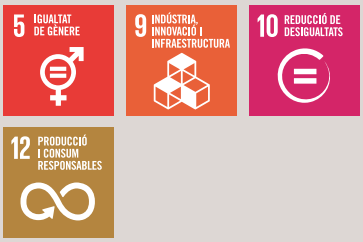

Inclusiva a les teves mans

La revista de la Fundació Formació i Treball neix de la voluntat de crear una publicació actual i compromesa, amb una funció divulgativa i alhora estratègica, de promoció i consolidació de la nostra entitat. Volem continuar sent altaveu d'entitats, empreses, administracions públiques i organitzacions que col·laboren amb nosaltres per fer possible la inserció laboral i la inclusió social de persones en risc d'exclusió.

Creiem que és important difondre la feina que fem des del Tercer Sector, sovint desconeguda, enfortir els vincles amb els nostres col·laboradors i posar en primera plana les persones que treballen cada dia per aconseguir una feina i fer realitat els seus projectes vitals.

La revista es concep com un document viu, amb un contingut i un format que desperti interès perquè corri de mà en mà. **Recorda, quan l'hagis llegit... passa-la!** Així aportaràs el teu granet de sorra per avançar cap a una societat més inclusiva.
T'hi apuntes?

(i03) Sumari

05 **Signatura Convidada**
Elisenda Colell

06 **Cultura Inclusiva**
Altaveus de la Inclusió

08 **El Reportatge. L'altra cara**
Les heroïnes i els herois de la inclusió

14 **La Conversa Inclusiva**
Josep Maria Tost, Director de l'Agència de Residus de Catalunya

18 **L'Actualitat del Tercer Sector**
Cartaes Tàrrega, Fundación Èxit, Fundación Tomillo i Fundació Secretariat Gitano

22 **Visió RSC**
Manel Casals, Director General del Gremi d'Hotels de Barcelona

28 **El Treball és la Clau**
Les empreses d'inserció, una aposta per les noves oportunitats

30 **El Voluntariat de l'Experiència**
Les Dues Mirades: Mª José Rodríguez i Jesús Sans

32 **No t'ho perdis**
Botiga Amiga una aposta de futur

34 **Recomanem**
Propostes d'oci relacionat amb la inclusió i el Tercer Sector.

(i03) Opinió

Olga Ochoa
Cap d'Àrea de Restauració

La Covid-19 ha colpejat durament l'estructura sanitària, econòmica, política i social del món sencer. La pitjor pandèmia del SXXI afecta a tots els sectors i deixa al descobert una bretxa social latent, fent trontollar els fonaments que des del tercer sector hem fabricat entorn de la lluita per la inclusió social.

El nostre cas no va ser diferent, hem viscut un punt d'inflexió. Març es va convertir en un mes que quedarà marcat en els nostres calendaris i també en els nostres cors. Es van haver de prendre mesures dràstiques que mai ens havíem imaginat però després del primer embat, ens vam posar a treballar amb més afany. Quan el món semblava que es parava i deixava de girar, vam funcionar amb més força per poder pal·liar la urgència social que estava emergint.

D'ins és l'escola-restaurant de la Fundació Formació i Treball. Vam néixer amb la missió de capacitar persones vulnerables en l'ofici de la restauració amb l'objectiu de trobar una oportunitat laboral estable en el mercat ordinari. Gairebé vuit anys després aquesta filosofia ens ha portat a impulsar cinc establiments i serveis per col·lectivitats, els quals generen ocupació i són finestra cap a la inclusió sociolaboral.

El fatídic 14 de març -dia que es va decretar l'Estat d'Alarma pel Govern espanyol-, D'ins va tancar les portes de l'escola i els restaurants. No obstant això, les cuines van seguir obertes per alimentar a més de 800 persones vulnerables a qui la Covid-19 havia deixat pràcticament sense res. Per atendre-les, es va habilitar un equipament en col·laboració amb l'Ajuntament de Barcelona en el qual s'oferia un servei de dutxes, dos àpats calents per emportar, servei de bugaderia i roba neta. Simultàniament es van enfortir encara més les sinergies amb organitzacions socials, com són Càritas i Banc dels Aliments.

Un gran equip que avançava, però que alhora també tenia por. Persones que treballàvem amb gran incertesa, perquè malgrat totes les mesures de protecció aplicades, sabíem que ens exposàvem al virus i que podíem contagiar-nos. No obstant això, vam entendre que teníem una responsabilitat major que ens empenyia a sortir al carrer i a lluitar units per a no deixar a ningú enrere.

Uns mesos després analitzem amb orgull el treball realitzat i agraïm a totes les persones, entitats i administracions l'esforç. Des de Formació i Treball seguirem endavant, ens adaptarem i reinventarem les vegades que la situació ho requereixi per continuar fent missió: **creant oportunitats laborals, replicables al mercat laboral, com a principal camí cap a la inclusió.** ■

Gràcies per ajudar-nos en aquesta crisi sociosanitària

Dispositiu d'Emergència Estació del Nord (Barcelona).
© Jordi Boixareu.

Taula Amiga, menjador social (Tarragona).
© Sergi Grau

Els mesos de març, abril i maig de 2020 han estat una prova de foc col·lectiva. L'esclat de la crisi sociosanitària va venir amb un decret d'estat d'alarma. La comprensió del que això significava va arribar amb la vivència de cada dia que passava. Van ser dies d'una intensitat frenètica, igual que el ritme a què responien les organitzacions i les empreses que han estat i continuen estant al costat de la Fundació. Us donem les gràcies per haver-nos ajudat a acompanyar les persones més desprotegides, a garantir-los un plat a taula, a sostenir l'allau de l'emergència social que encara dura.

Durant els propers mesos que vindran ens en recordarem de totes vosaltres. Quan anem a comprar un gelat en triarem un de **Nestlé,** quan ens preparem per fer una barbacoa triarem la carn del **Bonarea** i el vermut el farem amb conserves **Dani** i per beure aigües de **Damm** i **Coca Cola.** Quan ens toqui fer la compra setmanal anirem al **Mercadona,** al **Consum,** al **Mercat Central de Tarragona** i a **Fragadis;** o la farem online a **Caprabo E-Commerce.** Els formatges els triarem d'**Arcasa, Mil Queso** o **Iberconseil,** amb els iogurts serem fidels a **Danone,** per fer sopes sempre triarem **Aneto** i **Gallina Blanca.** Per preparar un bon bacallà amb samfaina triarem el peix de **Pescanova,** les cebes i patates de **Torribas.** A l'hora d'esmorzar endolcirem els nostres cafès amb el sucre d'**ACOR i Cafés Novell,** acompanyat amb torrades amb les melmelades de **Can Bech** i unes saboroses peces de fruita de **Servifruit** mentre llegim **La Vanguardia.** Per berenar prendrem **Cacaolat** ben fresc i dolços de **Monbake** i els amants del salat el prendran amb un entrepà fet amb pa d'**Europastry** i amb **Embotits Monells** o **Patés La Piara.** Si sortim a menjar fora, ho farem a algun dels restaurants del **Grupo El Reloj.** Quan el turisme arrenqui amb força visitarem i recomanarem els hotels de Barcelona i la seva àrea metropolitana, com **l'Hotel Arc la Rambla, l'Hotel Catalonia Diagonal, l'Hotel H10, l'Hotel Hesperia Sant Just, l'Hotel Hesperia Tower, l'Hotel Renaissance, l'Hotel Royal Passeig de Gràcia, l'Hotel Royal Ramblas, l'Hotel Vincci Mae, el Room Mate, el Soho House i Hoteles Gargallo.**

També comprarem, utilitzarem i farem donacions al **Banc dels Aliments, Banco Farmacéutico, Bonpreu, Borges, Càritas Barcelona, Cáritas Española, Col·legi Mary Ward, Grupo Tesi, Hotel H10, Monbake, NH DIAGONAL, Pronokal, Rotary Club Barcelona Millenium, Sandwichez, Soco Poble Nou, Team CPM, Turris y Ugot Bruncherie.**

I tot ho farem amb un somriure, que la mascareta no ens deixarà mostrar però que es veurà a través dels nostres ulls, en una mirada plena d'agraïment.

Mil gràcies, de debò, a totes.

Les cues de la gana

per **Elisenda Colell**
Periodista

Els carrers eren buits, els comerços tancats i tots els que tenim un lloc que li puguem dir casa ens vam atrinxerar-hi. L'objectiu era que havíem de lluitar contra el que representa que era un nou enemic comú, que alhora, era invisible. I que es va endur massa vides. Tot el que ens ha tocat viure aquest 2020 ho recordarem d'una manera o una altra, aquesta pandèmia que, sens dubte, ens ha marcat la vida.

Recordo aquells dies perquè, els periodistes, absorts per explicar les dades de contagiats o la manca de personal i material que patien els professionals sanitaris i geriàtrics, vam descobrir un dia unes cues que ens van gelar el cor. Les cues de la gana, en dèiem al diari. Durant moltíssims dies, i sense fer cap mena de soroll, milers entitats socials d'arreu del territori van deixar tot el que havien fet fins ara i es van transformar en centres de distribució d'aliments per aquells que, literalment, la pandèmia els va deixar sense feina, sense ingressos, i amb un nus a l'estómac cada cop que obrien la nevera i la trobaven buida.

Hi havia treballadors que encara no cobraven l'ERTO i que mai s'havien imaginat que arribarien a estar en aquesta situació. Mares que es dedicaven a netejar cases o a cuidar a persones grans i que, d'un dia per l'altre havien perdut la feina, i en molts casos l'habitatge. Comerciants que no podien aguantar ni un mes sense la persiana baixada, o autònoms que la falta de feina en sectors com la construcció o l'audiovisual no veien manera d'arribar a final de mes. Alguns, que ja havien perdut la casa o els estalvis en la crisi del 2008, i que no podien suportar tornar a passar per aquell calvari.

En realitat, si les cues existien, era perquè hi havia algú a l'altre costat del carrer disposat a sortir de casa, amb l'únic objectiu d'ajudar aquells que s'estaven exposant a un virus encara pitjor i sense vacuna encara trobada: la pobresa. Ho van estar fent durant mesos, en silenci i sempre amb un somriure als llavis. Recordo entitats de lleure, parròquies, casals de barri, entitats d'atenció a persones amb discapacitat o col·lectius de persones migrants que no s'ho van pensar ni un segon en pocs dies van reorganitzar els seus despatxos, les seves taules o fins i tot les seves cases, i es plantaven dia si dia també, a servir aliments cuits o secs a qualsevol família que se'ls acostés.

Els mitjans de comunicació vam arribar tard a les cues de la gana, immersos com estàvem amb les rodes de premsa d'un o altre senyor encorbatat que no mencionava aquesta realitat. Però les administracions encara ho van fer amb més retard. Els treballadors dels serveis socials, molts confinats a casa, veien com les famílies a atendre es multiplicaven i el sistema entrava en col·lapse encara que fessin més hores que un rellotge. Cap entitat va esperar que arribés la subvenció de torn, o que la conselleria que fos prometés un fons que, tots sabem, trigaria mesos en cobrar-se. Les entitats socials, els voluntaris i molts veïns hi van ser abans que ningú, posant en risc la seva seguretat i els seus estalvis per salvar aquells que ja fa massa anys que aguanten els embats de les misèries econòmiques. "Com ho pagareu?", els preguntava a algunes entitats que no tenien prou mecenes per aguantar aquelles compres de menjar que sempre quedaven curtes. "Som l'últim esglaó per molta gent, no els podem deixar sense res", em deien. En el fons, estaven salvant vides.

Les cues de la gana durant la pandèmia són només un petit exemple de com el tercer sector afronta la vida. A mi em reconforta pensar que hi ha persones a la nostra societat que es dediquen a trucar adolescents que viuen en minúscules habitacions de relloguer amb els pares i els germans, i els pregunten com estan. Els que es van arriscar a obrir casals a l'estiu perquè sabien que hi havia nens del seu barri que van estar tres mesos sense veure la llum del sol (el motiu, perquè aquest és un cas real, és que la família malvivia en un sòtan). La feina que feu és tan necessària com poc reconeguda. Jo crec que és important que els periodistes i els mitjans de comunicació expliquem la duresa de les vides amb les quals tracteu. Però em reconforta i em tranquil·litza saber que hi sou. I que en plena pandèmia, també salveu vides. Gràcies. ■

Altaveus de la inclusió

«Ha estat necessària una pandèmia mundial per visibilitzar que la gent estava al **límit**.»

«Quan parlem d'habitatge no parlem únicament d'unes parets i un sostre. Per tots nosaltres un habitatge significa una **llar**. Una llar és un lloc on podem establir les nostres relacions més personals, un lloc on descansar, on relaxar-nos, un lloc on relacionar-nos amb el nostre entorn més proper.»

Albert Alberich i Llaveria

Director de la Fundació Formació i Treball

Director de Moda Re-

Txell Collelldemont Blanch

Directora de la Fundació Mambré

«La principal malaltia de les societats és la **pobresa**.»

«**La formació** permanent i la formació de qualitat **és un dret** que ha de possibilitar a les persones la millora de les seves habilitats específiques per avançar tant professionalment com humanament.»

Josep Maria Argimon

Secretari de Salut Pública de Catalunya

Carme Panchón Iglesias

Directora adjunta, Institut de Desenvolupament Professional,de la Universitat de Barcelona

Les heroïnes i herois de la inclusió

El 14 de març el govern espanyol decretava per segona vegada en la història constitucional l'Estat d'Alarma i es convertia en una d'aquestes fatídiques dates que apareixeran en els llibres d'història del món sencer. 3 dies abans l'OMS havia qualificat l'epidèmia del virus SARS-*CoV-2 com a pandèmia. Un nou virus, amb una capacitat de contagi molt elevada i amb unes taxes de malaltia i mortalitat que havia posat en escac la sanitat, s'havia propagat pel món sencer convertint-se en una emergència sanitària a escala global.

Les mesures que es van establir estatalment van ser dràstiques i les conseqüències també. Es van tancar els col·legis, les empreses que no feien un treball essencial van abaixar les persianes, i es va confinar la gent a les seves cases podent sortir pràcticament només per fer la compra o acudir a un centre mèdic. La màxima prioritat consistia a poder desaccelerar l'alt nombre de contagis i contenir una pandèmia totalment desconeguda.

La crisi sanitària es va transmetre ràpidament i com era d'esperar a l'economia i a la societat, afectant tant l'activitat productiva com la demanda i el benestar de la ciutadania. Una crisi l'abast i la durada de la qual encara genera incertesa però que no ha trigat a veure's reflectida en les capes més vulnerables de la població. Centenars de llars van quedar sense recursos amb una enorme dificultat per posar el plat a taula o fer front a les factures de cada mes. Moltes famílies han vist la seva situació de vulnerabilitat agreujada fins a arribar a ser desesperant.

Davant d'aquesta emergent alarma sanitària i social que ha suposat la Covid-19, les entitats del tercer sector han mobilitzat els recursos i han prioritzat en primer termini l'assistència de les necessitats bàsiques que han emergit de manera alarmant. Moltes han deixat de costat els principals projectes que desenvolupaven i d'altres han reformulat els seus esforços en iniciatives i accions que s'han convertit en essencials: l'alimentació als col·lectius vulnerables. L'assistencialisme ha passat a primera línia davant l'allau de peticions de persones que necessitaven aliments.

La tasca d'aquestes organitzacions en assistència urgent ha estat essencial per sostenir la situació crítica i totalment desconeguda en el nostre país. Els protagonistes d'aquesta tasca han estat en moltes ocasions persones en situació de vulnerabilitat, que viuen una realitat precària i que en els moments més durs de la crisi han treballat per parar el cop i sostenir la urgència de centenars de persones desprotegides.

En el moment més àlgid de la crisi sanitària va haver-hi una silenciosa però vital primera línia que va arriscar el seu propi benestar per a poder revertir la urgència humanitària que estava provocant el coronavirus. Un treball no exempt de contradiccions, de pors, qüestionaments i de no tenir clar el paper que s'hi juga. Però a poc a poc, a mesura que avançaven

els dies, la feina diària cobrava un sentit personal i col·lectiu.

Una de les realitats que va passar a un primer pla durant les primeres setmanes de la pandèmia va ser la creixent demanda d'aliments. La saturació dels serveis socials va provocar una allau de peticions de productes i serveis bàsics als quals calia donar resposta. A la Fundació Formació i Treball, 41 persones (19 de les quals provenien d'itineraris d'inserció) van ser a primera línia durant els mesos de març, abril i maig. La seva feina i la de molts equips va fer possible repartir aliments i oferir àpats a més de 1.500 persones i famílies a les províncies de Barcelona i Tarragona.

El menjador social Taula Amiga, al Camp de Tarragona, va ser un dels espais clau de la Fundació. Funcionava de dilluns a diumenge oferint àpats de migdia a 80 persones i bosses de producte a 200 famílies d'alt risc. L'Alena Byk hi va treballar d' auxiliar de

«En els temps de la Covid-19 hi havia més gent vivint al carrer i més gent que necessitava ajuda. Era un moment molt important per fer costat a les persones.»

© Sergi Grau

LÍNIES D'ACTUACIÓ ESSENCIALS ACTIVES DURANT EL CONFINAMENT TOTAL

'Els nostres essencials'

Treballadores i treballadores d'inserció que han donat suport per atendre a col·lectius vulnerables durant la Covid-19

Bugaderia	Neteja	Construcció	Alimentació	Gestió Residus	Logística
Rentat de roba per laboratoris i residències de Gent Gran.	Neteja i desinfecció d'espais i equipaments de personal essencials.	Arranjaments de la llar urgents per a col·lectius vulnerables.	Elaboració de menús per menjadors i dispositius d'emergència.	Recollida, tractament i magatzem de tèxtil i voluminosos.	Distribució de mascaretes, roba, aliments i altres productes essencials.
6 persones	**15 persones**	**5 persones**	**19 persones**	**78 persones**	**27 persones**

150 persones sense les quals no hagués estat el mateix.

cuina durant tot l'estat d'alarma. Les primeres setmanes de confinament creixia una sensació de fragilitat i desconcert. Tot i així l'Alena afrontava aquests dies amb valentia **"No tenia por. Sempre penso que no em contagiaré, prenc totes les mesures necessàries. Al final les normalitzes i formen part del dia a dia, com rentar-se les dents."**

La situació de les persones sense llar i sense recursos que visiten diàriament el menjador social era crítica. L'Alena explica com era conscient que des del menjador estaven oferint un servei insubstituïble. **"En els temps de la Covid-19 hi havia més gent vivint al carrer i més gent que necessitava ajuda. Era un moment molt important per fer costat a les persones"**. Aquesta idea l'ajudava a gestionar la incertesa sobre el seu futur. Quan preguntem a l'Alena què ha estat el més important de la seva feina, la seva resposta mostra on és el pes més important de la balança: **"Ajudar. És molt satisfactori que les persones que vénen al menjador, quan me les trobo al carrer, em donin les gràcies i em diguin quant els agrada el meu menjar i com el preparo amb molt d'amor, em dona molta alegria"**.

Com ha passat a moltes persones, la feina del dia a dia es va transformar i allà on sorgia una nova necessitat calia adaptar-se; **"He treballat de cuinera i també en altres llocs on calia donar suport, neteja, organització del magatzem, etc."**. D'aquesta manera és com molts projectes i organitzacions han superat els moments més crítics de la pandèmia, amb polivalència i amb equips a prova de foc. **"Parlant del període de confinament, és molt difícil d'explicar en una sola paraula, però érem i som com una família. El menjador treballa com un organisme on hi ha un cor, una ànima"**. Una imatge de l'esforç col·lectiu que significa superar els moments més difícils d'aquest 2020.

Les reformes, una feina per dignificar

Juan Carlos Azorín sortia de casa seva cada matí deixant confinades a la seva dona i les seves dues filles per acudir al seu lloc de treball com ajudant de pintor a l'empresa d'inserció de la Fundació. L'estat d'alarma va arribar mentre treballava en la reforma i millora d'una residència per a gent gran.

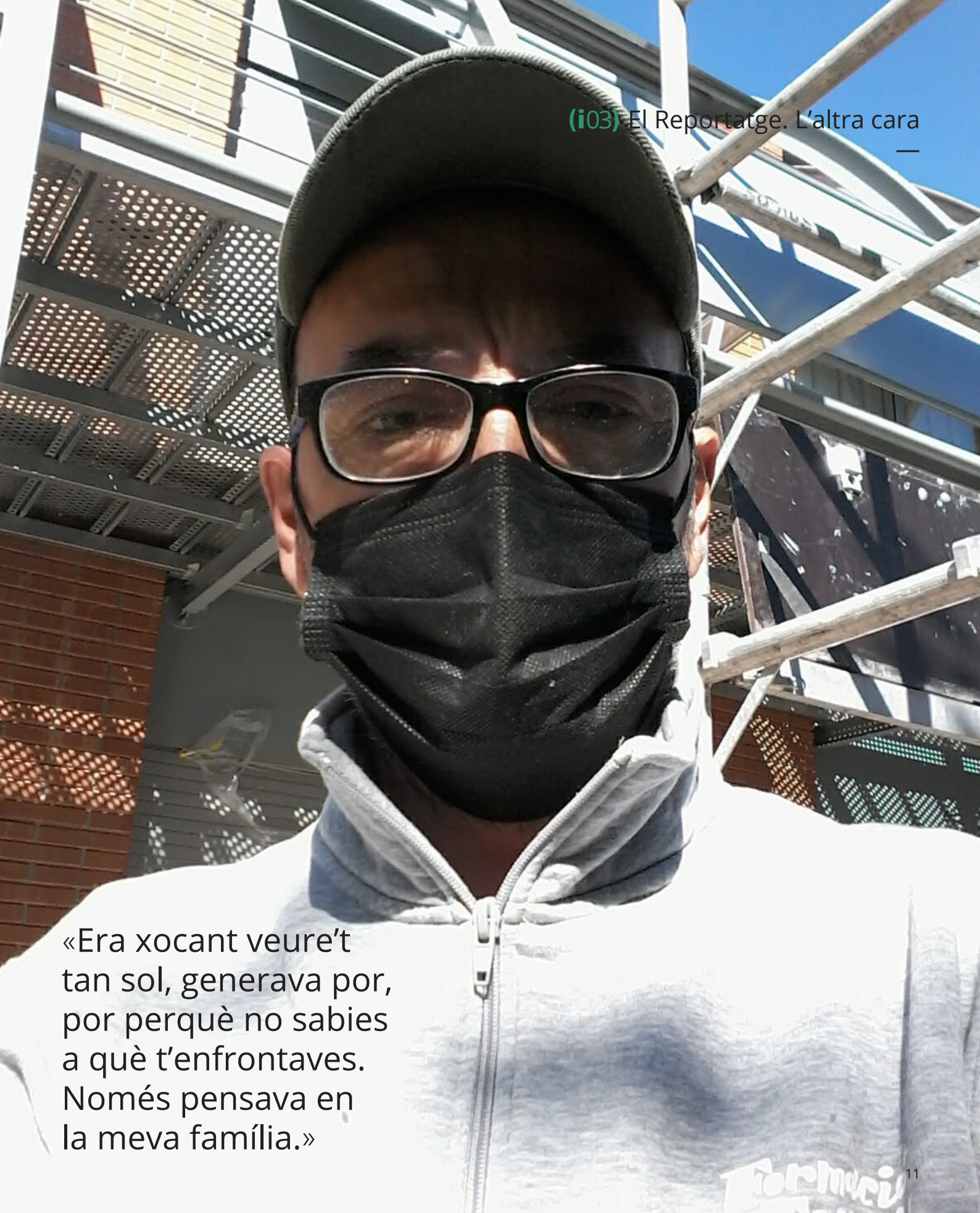

«Era xocant veure't tan sol, generava por, por perquè no sabies a què t'enfrontaves. Només pensava en la meva família.»

Era el moment més àlgid de la pandèmia, **"als matins anava sol en el tramvia, en el bus... Era xocant veure't tan sol, generava por, por perquè no sabies a què t'enfrontaves. Només pensava en la meva família. Et donaven tanta informació que en veritat no sabies com et podies contagiar. Van ser moments complicats"**, recorda.

En Juan Carlos va ser una d'aquelles persones que, mentre la majoria de la població es quedava segura a casa, s'arriscava a sortir per poder ajudar a aquells que necessitaven el seu treball. Azorín va arribar a Formació i Treball a través de Serveis Socials de l'Ajuntament de Barcelona buscant una oportunitat laboral, va començar un contracte d'inserció laboral amb els serveis de manteniment i reformes alhora que va iniciar l'itinerari de treball individualitzat per millorar la seva ocupabilitat i facilitar la posterior inserció en una empresa ordinària. **"Jo tinc pocs recursos, però em fa sentir bé ajudar a les persones. A les reformes que vaig fer durant el confinament vaig conèixer les famílies que s'allotjaven a les cases i vaig veure bona gent que es trobava desemparada. Em sentia bé amb mi mateix perquè estava fent un bé per a persones que ho necessitaven. Em sento agraït per això"**, assegura Juan Carlos. Desconcertant i estressant són les paraules que millor defineixen com va viure aquelles primeres setmanes, unes sensacions que es van anar relaxant amb el temps encara que **"la por la tens sempre. Sí que és cert que t'oblides... no li dones tanta importància, però la tens present."**

Els dies van anar passant, les xifres macabres eren el desdejuni de cada matí i augmentaven fins a límits insospitats en un inici. Però l'equip, que es va adaptar ràpidament als nous i exigents protocols de seguretat, es continuava vestint als matins i acomiadant-se de les seves famílies per afrontar una jornada laboral estressant, desconcertant... però de les més importants de les seves vides.

La neteja, un servei indispensable

La por i la incertesa han estat les principals sensacions a les quals s'ha enfrontat el personal d'inserció. Els serveis essencials com la neteja s'han mantingut actius en les diferents activitats que ha desenvolupat la Fundació Formació i Treball per donar cobertura als col·lectius més vulnerables i afectats per la crisi sanitària. La Hanane és una d'aquestes treballadores que ha estat al peu del canó a l'equip de neteja. Va arribar a la Fundació el 2015 derivada de Càritas Diocesana de Barcelona per realitzar formacions que impulsessin la seva inserció laboral. A finals de 2018 va començar a treballar a l'àrea de serveis de la Fundació, a l'equip de neteja, i és on continua avui dia.

Amb l'esclat de la pandèmia i la declaració de l'Estat d'Alarma la Hanane assegura que tot i que va sentir por, va continuar treballant en un inici. Netejava i desinfectava diàriament les instal·lacions de Formació i Treball i també les oficines dels clients que quedaven. La Hanane explica que **"sentia una gran responsabilitat, que havia de netejar amb minuciositat perquè cap persona es contagiés en tocar cap superfície."** La mateixa por que sentien ella i els seus companys en estar exposats a netejar coses que havien tocat d'altres persones, el que feia que encara netegessin amb més consciència. Tot i disposar dels EPIS de seguretat indispensables i seguir els protocols establerts, assegura que **"ens arriscàvem perquè tocàvem la brossa i els lavabos." "Un dia a les oficines estava amb un altre treballador netejant i en un moment vaig tossir una mica, el noi es va posar dret, es va apartar corrent, va agafar la jaqueta i va marxar. Al principi no ho vaig entendre, i em vaig enfadar una mica, però després vaig entendre la seva reacció"**, explica Hanane. A mesura que passaven els dies i la situació s'agreujava va haver de deixar de treballar temporalment per tenir cura del seu fill que havia estat operat d'un trasplantament de fetge i per tant formava part dels grups de risc.

Després de viure una situació inèdita que ha paralitzat no sols un país sinó pràcticament mig món, **aquestes persones continuen**

oferint el seu treball amb voluntat de ferro i s'han convertit en l'engranatge vital de la societat.

Els testimonis de la Hanane, del Juan Carlos i l'Alena són un exemple de l'experiència viscuda per moltes treballadores i treballadors d'inserció. **Persones en risc d'exclusió social, amb situacions personals molt complicades, que han passat a primera línia de foc, amb por però sense defallir, conscients del valor de tenir una feina i de la importància de treballar, fins i tot en les circumstàncies més adverses. Elles i ells no ens han deixat de banda, no ho oblidarem mai.**

Per aquesta raó assumim la nostra responsabilitat i com en molts moments difícils de la nostra història més recent, des del tercer sector seguirem acompanyant les persones i dissenyant plegades un camí nou per seguir generant oportunitats lligades a la nova realitat que ja és aquí. ■

Josep Maria Tost
Director de l'Agència de Residus de Catalunya

«Reutilització i reparació: noves oportunitats cap a l'economia circular plena»

Quina és la principal tasca de l'Agència de Residus de Catalunya i quins són els projectes més destacats?

La tasca principal de l'Agència de Residus de Catalunya és planificar la gestió dels residus arreu del país i posar les bases i facilitar que es puguin gestionar correctament, tant des de la perspectiva de la ciutadania com de les empreses.

Com ha canviat aquesta tasca amb l'esclat de la crisi provocada per la Covid-19? La pandèmia ha accelerat processos o els ha alentit?

La pandèmia ha estat un cop molt fort a la societat, ha afectat el treball de gairebé tothom i ha desencadenat una crisi que és difícil de preveure com evolucionarà.

Tot l'equip humà de l'ARC no ha parat de treballar, per donar servei al país, als ciutadans i a les empreses.

Els Ajuntaments, Consells Comarcals, Consorcis, entitats, concessionaris i sector privat han fet bona feina i no hi ha hagut incidències. S'han recollit i gestionat els residus municipals, industrials i de la construcció amb tota normalitat. Vull aprofitar aquestes pàgines per agrair la professionalitat de tots els treballadors del sector.

I sobretot, agrair a la ciutadania que ha continuat fent una bona recollida selectiva malgrat el confiament. Específicament, destacar també la correcta gestió dels residus sanitaris, el volum dels quals es va triplicar els primers mesos.

La generació de residus municipals a Catalunya ha caigut un 17% durant el mes de confinament per la Covid-19. Com ha afectat la crisi sociosanitària en la gestió dels residus durant el confinament? Quines mesures s'han pres?

Efectivament, la generació de residus municipals va davallar un 17% durant el primer més de confinament. Sabem més coses ara que ha passat més temps: en el període gener-agost d'enguany es va recollir selectivament un 10% menys de fracció orgànica respecte a l'any passat; en canvi, va incrementar un 11% la fracció d'envasos lleugers, va incrementar un 1% el vidre, i van disminuir per contra el paper i el cartró (un 11%) i la resta (un 8%). En general, la caiguda de la generació de residus municipals ha caigut entre un 5/10%.

En residus industrials i de la construcció, s'espera una davallada de la generació de residus d'un 20% de cara a l'any vinent.

La coordinació amb el sector públic i privat ha estat clau i en constant comunicació per garantir en tot moment la continuïtat dels serveis, garantint la protecció dels seus treballadors i treballadores.

(i03) La Conversa Inclusiva

“Cal potenciar la preparació per la reutilització, la formació en temes de reparació i noves oportunitats cap a l’economia circular plena.»

Quines conseqüències en el medi ambient ha provocat aquesta crisi?

Això ho podrem avaluar probablement amb més claredat quan hagi acabat l’any. Segurament no hi haurà una sola conclusió sinó que hi haurà qüestions que hauran estat negatives i altres que es podran valorar com a positives.

En generació de residus la disminució és positiva sempre, però si ho fa a costa de l’activitat econòmica, no podrem dir que és una victòria de mèrit sinó resultat de circumstàncies.

La nova Llei de prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris a Catalunya es va aprovar dies abans de la declaració de l’Estat d’Alarma. Com canviarà la gestió amb la nova llei aprovada aquest any i quin serà el paper de l’Agència de Residus de Catalunya en el seu control i aplicació?

La nova llei de prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris a Catalunya el que fa és posar molt l’accent en la prevenció. A banda, estableix que els productors hagin de quantificar les dades de malbaratament, cosa que ens aportarà moltes dades i farà que sigui més senzilla la gestió. La llei obliga a fer un pla d’acció per reduir. A Catalunya ja l’hem aprovat i, per tant, ja en tenim un.

L’Agència, amb la resta d’implicats, vol ser un actor actiu en l’aplicació i compliment de la llei.

Aquest estiu hem llegit bones notícies respecte a la recollida selectiva de residus, amb un augment del 9% interanual. Com pot ajudar la nova Llei de prevenció i gestió dels residus a millorar aquestes xifres?

Si, això és l’increment del 2019 respecte el 2018. La nova llei ha de ser un marc regulador que doni un impuls en molts àmbits, especialment en la prevenció i en potenciar la recollida selectiva.

Ha d’ajudar indefectiblement a assolir els objectius europeus de reciclatge per al 2020 i per als períodes següents, però, especialment, ha de fomentar un canvi en els models de producció i de consum.

Ha de ser mitjançant responsabilitat ampliada del productor, ecodisseny, i la innovació empresarial per transitar plenament cap a l’economia circular.

En residus municipals, la nova llei obligarà a la “ individualització” del rebut i la implantació de la “taxa justa”. La taxa justa és a més una qüestió de transparència, qui participa del procés de la recollida selectiva, qui posa de part seva pel medi ambient en la gestió de residus és recompensat econòmicament per l’administració i a l’inrevés: a més recollida selectiva menys taxa municipal, i a la inversa.

I que cada municipi tingui el seu Pla Local de Prevenció i Gestió de Residus: cada municipi del país apliqui el sistema de recollida selectiva més eficient: Porta a porta o contenidor tancat.

Com es planteja la gestió del residu tèxtil amb aquesta nova llei?

Els sistemes de responsabilitat ampliada considerem que en aquest àmbit són imprescindibles: ho volem impulsar obligant a la creació del corresponent SCRAP, tant a la Llei espanyola com a la catalana. El tercer sector presta una ajuda magnífica en aquesta qüestió i en la mesura que sigui possible treballarem per estar al seu costat.

Però les grans empreses de comercialització de productes tèxtils han de posar més de part seva. Les dades de recollida selectiva de residus tèxtils han crescut gradualment els darrers anys, però les xifres de recollida selectiva encara són baixes.

Les 19.192 tones de residus tèxtils recollides selectivament l'any 2017 van representar només el 12% del total de la generació a Catalunya. L'any 2019 es van recollir 24.161 tones de manera selectiva.

Amb el context actual s'han generat noves línies d'actuació o fet un nou replantejament? Quin són els projectes que cobraran especial rellevància en el futur?

Des de l'Agència estem treballant en molts projectes europeus d'ecoinnovació en la gestió de residus que serveixen per avaluar, per diagnosticar i per establir un pla a mida en diversos àmbits: per exemple, el projecte europeu *Ecowaste for food* ens ha permès elaborar el primer pla a Catalunya per reduir el malbaratament alimentari. També estem duent a terme projectes relacionats amb la implantació de la taxa justa, o podem parlar del projecte *reWINE* per demostrar que la reutilització és sostenible econòmicament en les ampolles procedents del nostre sector vitivinícola.

El projecte principal de l'Agència és aconseguir una nova llei de residus ambiciosa.

Quin creu que ha de ser (pot ser) el paper de l'economia social i particularment de les Empreses d'Inserció en el futur tractament dels residus?

Necessitem que continueu amb aquesta doble funció; la social i l'ambiental, a banda de les recollides de tèxtils, olis o gestió de deixalleries. Cal potenciar la tasca en temes de preparació per la reutilització, formació en temes de reparació i noves oportunitats al voltant de la revolució cap a l'economia circular plena. ■

—

Cartaes Tàrrega

—

El model d'empresa d'inserció supera la crisi sociosanitària

Fotografia d'arxiu

Cartaes és una empresa d'inserció, que té com a objectiu principal generar ocupació per aquelles persones amb especials dificultats per treballar i trobar feina. El que pretenem és aconseguir la inserció sociolaboral de les persones en risc d'exclusió, conservant però la lògica de les empreses de caràcter ordinari. Així doncs, al mateix temps que assolim fites de caràcter social, mitjançant contractes d'inserció social i itineraris personalitzats d'inserció, també portem a terme una idea de negoci produint béns i serveis relacionats amb la gestió i la revalorització de residus. Cartaes és sostenible gràcies a les persones que fan possible el dia a dia: les que programen, les que recullen materials, les que trien, les que reparen, les que venen a les botigues, les que orienten, les que gestionen que la cadena de l'economia sigui cada vegada més circular i eficaç.

Però... a mig març es va parar tot, i com totes les empreses a escala mundial, ens hem vist afectats per la Covid-19. Hem estat dos mesos amb el 50% de la plantilla amb un expedient de regulació temporal de l'ocupació total i l'altre 50% parcial. Han estat dies molt durs, d'incertesa, de parar una activitat que proporcionava treball i sou a 20 persones, 14 d'elles amb contracte d'inserció. Però cal dir que això ens ha unit molt com a equip. Hem estat en contacte gairebé cada dia, fent seguiments de l'estat d'ànim, donant resposta a necessitats (aliments, ajuts a lloguer...) i sobretot hem fet que cap dels nostres treballadors i treballadores se sentissin desprotegits, i això ha creat un clima de cohesió grupal del qual n'estem molt orgullosos.

La nostra acció també té un impacte positiu en el medi ambient, amb la gestió de la deixalleria de Tàrrega, aconseguim que el que ja és considerat residu, torni a tenir una vida útil. Amb això aconseguim una aportació a la salut del medi ambient, ara mesurat en estalvi de CO_2 .

Amb les nostres accions aconseguim un impacte social, mediambiental i econòmic. ■

Alba Coma Robert
Gerent Cartaes

—

Fundación Èxit

—

Digitalització i innovació: claus de formació en temps de Covid-19

Fotografia d'arxiu

L'abandonament escolar prematur de joves en situació de vulnerabilitat social és el problema amb el qual portem treballant 20 anys. Aquest 2020 planejàvem llançar un nou projecte d'orientació dirigit a l'alumnat de 4a d'ESO i PFI's, que es troben en un moment de transició cap a la formació postobligatòria decisiu en clau d'autoconeixement, valoració d'opcions formatives i professionals, i desenvolupament de la seva vocació i competències per a complir els seus objectius professionals.

No obstant això, l'emergència sanitària ha fet que haguéssim d'afrontar-ho d'una manera que ningú esperava, amb una reacció ràpida, totalment alineada amb el context i que continués posant en el centre al col·lectiu jove. Per això, hem repensat el projecte donant-li un nou enfocament als processos d'orientació laboral i transició educativa. En primer lloc, i després d'analitzar les necessitats de les entitats, portem a terme una formació en línia a professionals del tercer sector que treballen amb joves en situació de vulnerabilitat. A Èxit ja teníem experiència amb el format online, per això, apostem per fer costat a altres organitzacions en processos de transició digital amb la finalitat de millorar l'atenció i orientació del seu alumnat cap a sectors clau pel que fa a la inserció, com els de les energies renovables, neteja industrial, atenció sociosanitària, logística, distribució i grans superfícies o TIC.

D'altra banda, a partir de setembre i fins a abril de 2021 durem a terme un projecte d'orientació destinat a joves en un format *blended* (*online* i presencial) que pugui dur-se a terme en qualsevol circumstància. Primer, amb una fase enfocada en l'autoconeixement en la qual els i les joves puguin prendre consciència dels seus punts forts, vocació i capacitats i que més tard, se centrin en la recerca al mercat laboral a través del coneixement dels sectors i professions d'interès, *peer mentoring* i visites a empreses i centres de formació que els motivin. D'aquesta manera, apostem per una línia d'inserció sociolaboral centrada en la digitalització, l'escalabilitat i l'horitzó posat en els sectors emergents que generin un impacte a llarg termini entre el col·lectiu jove en situació de vulnerabilitat. ■

—

Fundación Tomillo

—

Reforcem el nostre compromís per la formació i l'ocupabilitat enfront de la Covid-19

Amb la crisi de la Covid-19 problemàtiques com la desocupació juvenil, la bretxa digital o la desigualtat educativa, s'han vist accentuades per als qui ja tenien dificultats per falta de recursos i qualificació professional. En aquest context, la Fundación Tomillo ha adaptat les seves línies de treball social en versió *online* per a continuar oferint formació i orientació professional a joves en risc d'exclusió sociolaboral.

Des de l'inici de la crisi, la Fundación Tomillo va adaptar de manera ràpida la seva intervenció per donar resposta a una situació excepcional. A l'inici del confinament es van realitzar trucades a usuaris i famílies per a conèixer la seva situació i necessitats, la qual cosa va derivar en l'activació d'un Fons d'Emergència que va permetre millorar la situació de 526 famílies; es van lliurar dispositius digitals (portàtils, tauletes i mòbils) a 337 nens, nenes i joves; es van proporcionar 228 nous accessos a internet, i es van repartir 109.000 euros per a ajudar a cobrir necessitats bàsiques de famílies en situació precària. Simultàniament, es va posar en marxa la *Plataforma Tomillo Online*, que va permetre continuar de manera telemàtica amb les classes i el seguiment socioeducatiu.

Per a aquest nou cicle formatiu, Fundación Tomillo reforçarà la formació professional en sectors en els quals el mercat de treball no s'hagi vist tan afectat per la crisi sanitària, com per exemple, el tecnològic (Desenvolupament Web, Ciberseguretat) o el de serveis (Logística, Gestió Magatzem). Per millorar les competències tècniques vinculades a una professió, es realitzaran accions de formació per a l'ocupació, amb sessions de 200 a 400 hores, incloent-hi teoria i pràctica. Tota l'oferta educativa es troba a www.tomillo.org. ■

—

Fundació Secretariat Gitano (FSG)

—

Avançar cap a una digitalització inclusiva

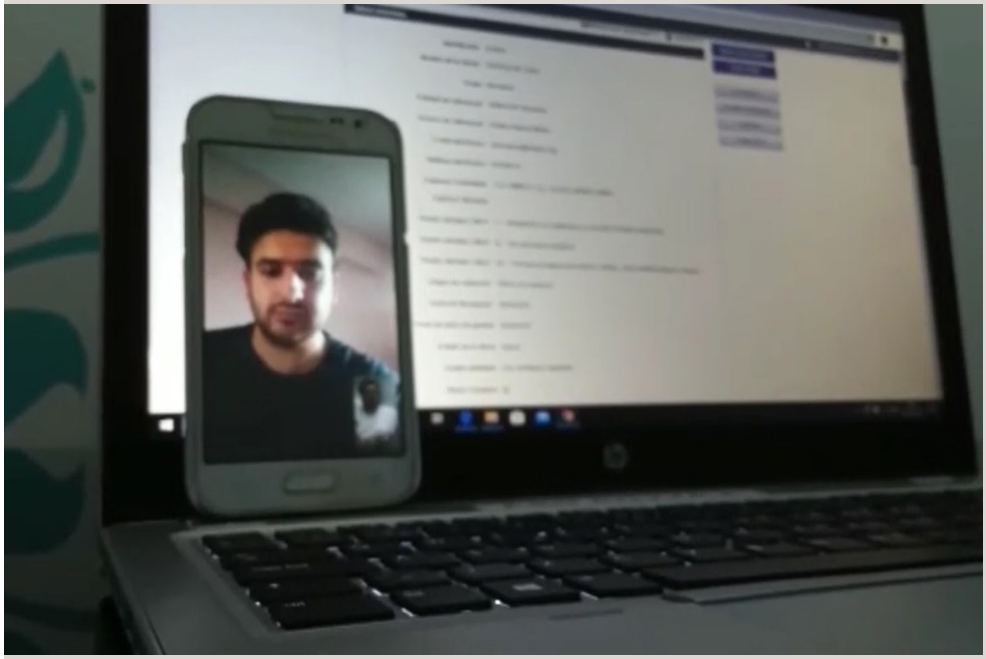

La FSG és una entitat social que treballa per a la **promoció i la igualtat d'oportunitats de la població gitana.** L'ocupació ha estat sempre un dels eixos prioritaris per tal d'assolir aquesta igualtat real. Malauradament l'afectació de la crisi en l'àmbit de l'ocupació ha estat molt significativa en els grups més vulnerables, i per això cal posar mesures específiques que assegurin no aprofundir l'escletxa de la desigualtat.

En els darrers mesos hem observat **dificultats per al manteniment dels itineraris d'inserció laborals** per part dels nostres participants. A més de les situacions d'emergència s'ha fet evident com **l'escletxa digital** pot agreujar les situacions de desavantatge que de partida presenten les persones gitanes que atenem. En aquest sentit, entenem que és prioritari **avançar en una digitalització inclusiva**, i hem anat **adaptant les accions d'orientació i formatives dels itineraris**, i ajustant-los al seu nivell competencial. Hem treballat de manera més intensiva la **formació en competències digitals i les eines digitals**, tant per la gestió com per la comunicació, **promovent l'autonomia en la recerca d'ocupació**.

Hem avançat oferint **formació en format semi-presencial,** contemplant competències professionals a través de plataformes *online*, però també acompanyant i reforçant els continguts en sessions presencials. Hem facilitat l'ús de plataformes i de continguts *online*, i alhora ofert orientació laboral, recerca activa d'ocupació, preparació d'entrevistes,...

Alhora volem destacar el treball de prospecció amb les empreses. El nostre principal objectiu ha estat treballar per **generar oportunitats laborals** per a les persones gitanes en aquells sectors ocupacionals menys afectats per la crisi, reforçant el treball amb les empreses col·laboradores en **formació a mida i intermediació laboral**. ■

Ana Grima Simón
Coordinació equip Barcelona,
Fundació Secretariat Gitano

Manel Casals
Director General del Gremi d'Hotels de Barcelona

"No hem deixat de fer allò al que ens dediquem per vocació, que és tenir cura de les persones."

El Turisme ha estat un dels majors damnificats per la Covid-19: les cancel·lacions pujaven a un ritme vertiginós i les reserves van caure en picat. Les habitacions buides van donar pas al projecte "Hotel Salut" iniciativa a la qual el sector hoteler de Barcelona va posar a disposició de les autoritats sanitàries de la ciutat al voltant de 2.500 habitacions.

La crisi sociosanitària va aturar en sec el turisme i l'activitat diària dels hotels de Barcelona. Com es van viure els primers dies de confinament?

Amb la incertesa del moment i amb la voluntat d'ajudar a organitzar la nova realitat que havien d'afrontar els establiments associats.

Al cap de pocs dies va néixer el projecte 'Hotel Salut' gràcies al qual s'han pogut atendre pacients lleus de coronavirus que necessitaven estar aïllats i professionals sanitaris. Com va néixer el projecte?

Quan el llavors secretari de Salut Pública, Joan Guix, ens va trucar a principis de març per preguntar-nos si veiem possible convertir hotels de la ciutat en hotels salut, gairebé vàrem caure de la cadira: Ho vam veure impossible ¿Què faríem amb els clients?

En aquell moment, és clar, no imaginàvem que dies després la pandèmia esborraria el turisme i els hotels ens quedarien buits.

Tot plegat, vàrem veure que havíem de reaccionar i col·laborar com sempre en tot allò que fos necessari i, ens vàrem posar a desenvolupar el projecte Hotels Salut per a pacients amb símptomes lleus i també per a personal sanitari.

Un dels primers hotelers, i qui posteriorment va portar tota la gestió del projecte – oficina tècnica – va ser en José Maria Trénor, posant en un primer lloc a disposició l'Hotel Cotton House.

Així, el Consorci Sanitari de Barcelona i el Gremi d'Hotels de Barcelona van establir que els hotels tindrien com a referència a un Hospital concret de la ciutat, per atendre les seves necessitats d'allotjament, bé fos per acollir pacients lleus de Covid-19 o per acollir al personal sanitari que estava fent front a aquesta crisi sanitària.

Totes les parts implicades vàrem anar aprenent sobre la marxa, amb una molt bona predisposició de totes les parts, que ens va permetre superar totes les dificultats.

El sector hoteler de Barcelona va posar a disposició de les autoritats sanitàries de la ciutat al voltant de 2.500 habitacions, una onada de solidaritat en una situació sanitària sense precedents. Quin balanç fan d'aquesta experiència?

Ha estat una experiència vital molt emotiva i satisfactòria, pel fet de poder ajudar en moments especialment durs.

Malgrat les greus dificultats que travessem, els hotelers no hem deixat de fer allò al que ens dediquem per vocació, que és tenir cura de les persones, acollir-les i prestar-les la millor atenció.

Cal destacar, a més, que hem sentit molt de prop la gratitud de sanitaris, pacients, veïns... hem viscut moments molt emotius.

En l'actualitat hi ha hotels vinculats a 'Hotels Salut'? S'han coordinat amb el Consorci Sanitari de Barcelona per tornar a activar la iniciativa si es donés un altre rebrot com el de la darrera primavera?

De moment es mantenen actius dos Hotels Salut a la ciutat.

Quines altres respostes solidàries van donar els hotels durant els mesos de confinament?

El Gremi d'Hotels de Barcelona va mobilitzar més de 1.100 llits amb matalàs cedits pels seus establiments associats. Aquests llits es van fer servir per cedir-los a diferents grans Hospitals de Barcelona i Província i, per cobrir la totalitat de llits que eren necessaris als 4 Hospitals de Campanya que ha habilitat l'Ajuntament de Barcelona en Pavellons Esportius de la ciutat.

Així mateix, els hotels de la ciutat han donat grans quantitats d'aliments a les principals entitats socials i, han donat igualment tot tipus de material necessari: gorrets, guants, roba de llit, productes d'higiene personal...

La situació econòmica dels hotels és preocupant, es calcula que en aquests sis mesos s'han perdut 850 M €. Des del sector s'ha demanat ajuda a les administracions, quines mesures plantegen?

És necessari articular un Pla de rescat amb aportacions directes cap als hotels que no els hi generin més deute, així com, noves línies d'ajuts a professionals autònoms i microempreses del sector turístic. Les mesures han de tenir una dimensió, pel que fa a recursos, molt superior als que hi han hagut fins ara, tal com ja han fet altres països. Estimem necessària una aportació directa entorn als 450 milions d'euros amb un retorn "tou".

L'entitat també sol·licita l'exoneració i moratòria d'impostos i taxes i que, es posposin 12 mesos les amortitzacions de capital de tots tipus de préstecs i donar continuïtat a les mesures extraordinàries pel pagament de lloguers de locals de negocis així com, a les amortitzacions de capital dels préstecs hipotecaris.

Cal també una dotació i planificació extraordinària de promoció així com, una comunicació més exacta, continua, constructiva i pedagògica, que eviti la circulació de missatges d'alarma cap a l'opinió pública, local, nacional i internacional.

> "És necessari articular un Pla de rescat amb aportacions directes cap als hotels que no els hi generin més deute".

Quina resposta han rebut per part de les administracions?

Necessitem l'aplicació d'un millor tracte impositiu. Cap Administració Pública ha modificat de manera beneficiosa pel sector la seva política impositiva, malgrat que l'activitat turística sigui pràcticament nul·la, deixant al sector hoteler desemparat.

Com es planteja l'escenari dels treballadors del sector hoteler? Quines mesures proposen al respecte?

Pel que fa al marc laboral, a dia d'avui hi ha uns 30.000 treballadors que encara no han tornat a la feina, entre els quals molts treballadors temporals que no han

“El sector hoteler de Barcelona és un sector estable, sòlid i fiable per a la societat civil, empresarial i administrativa de la ciutat, que no es pot deslocalitzar”.

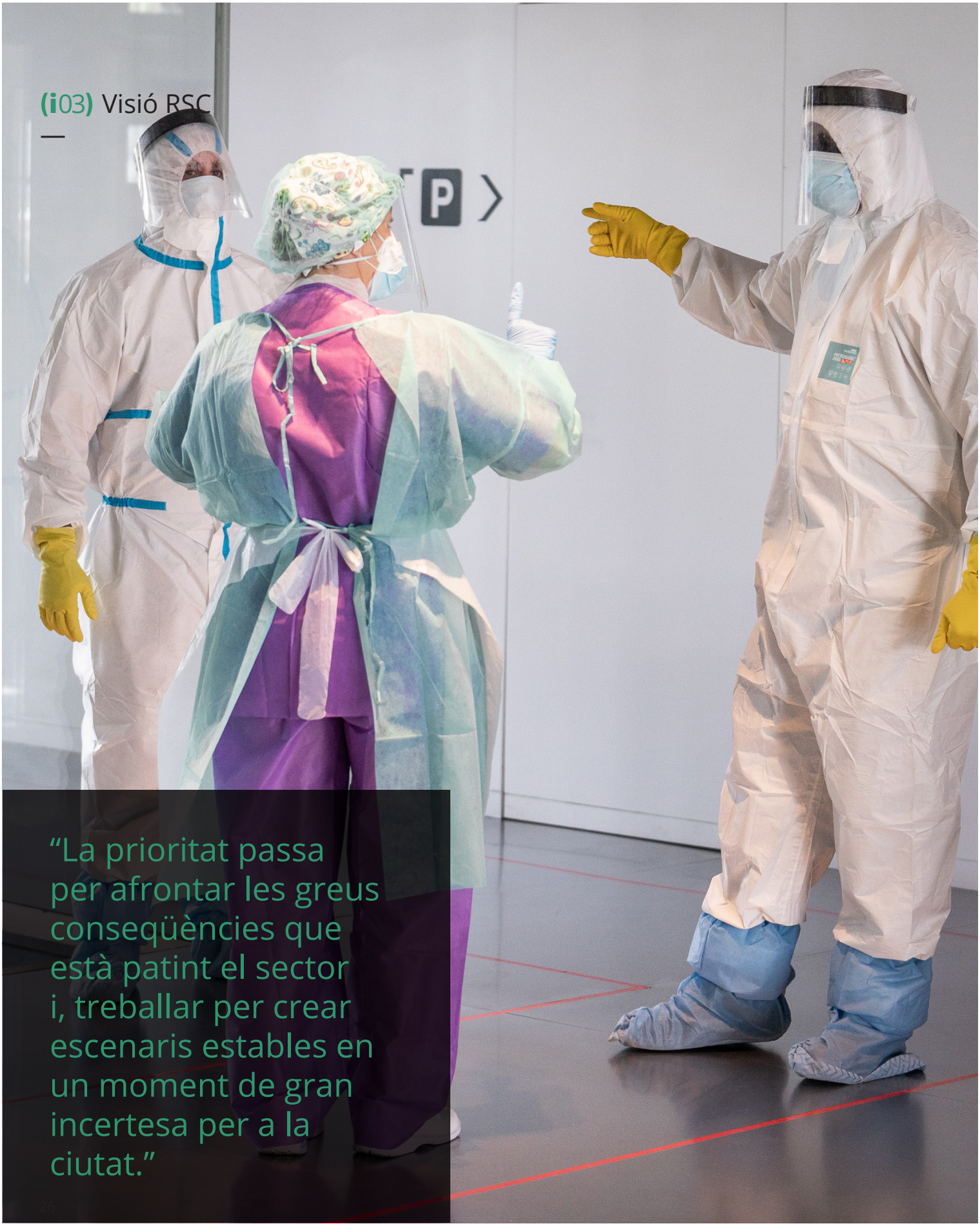

“La prioritat passa per afrontar les greus conseqüències que està patint el sector i, treballar per crear escenaris estables en un moment de gran incertesa per a la ciutat.”

"Cal l'articulació d'uns ERTO específics per al sector hoteler, àgils que permetin l'entrada i sortida de treballadors en funció de la conjuntura turística."

estat renovats. Fins ara, tan sols al voltant d'uns 3.500 treballadors han pogut tornar a la feina.

Existeix un gran risc que s'incrementi de forma destacada l'atur a la ciutat, amb treballadors provinents del nostre sector.

És indispensable donar continuïtat als ERTO per força major amb condicions favorables per a les empreses que han de mantenir aturada la seva activitat, com a mínim fins a Setmana Santa de 2021. Cal l'articulació d'uns ERTO específics per al sector hoteler, àgils que permetin l'entrada i sortida de treballadors en funció de la conjuntura turística i que, comptin amb una exoneració total de la Seguretat Social dels que es queden dins de l'ERTO.

Com valoren la temporada hotelera d'aquest estiu?

La campanya estival ha estat dramàtica, amb pràcticament el 75% de la planta hotelera tancada i amb una ocupació hotelera que amb prou feines ha arribat al 10%, amb una caiguda dels preus que ha estat al voltant del 50%.

Recentment el Gremi ha estat reconegut amb la Medalla d'Honor de la Ciutat. Com valoren aquest reconeixement?

Aquest reconeixement posa en valor i de relleu la predisposició innata i l'estima del nostre sector i de la nostra entitat per Barcelona.

Fem extensiu el reconeixement a totes les persones que formen part del sector hoteler de Barcelona que, malgrat la greu i difícil situació que estan vivint, s'han implicat des del primer moment per pal·liar les conseqüències de la Covid-19 en el seu entorn més proper, un fet que demostra que sempre hem estat, estem i estarem al costat dels ciutadans de Barcelona.

La crisi de la Covid-19 ha posat sobre la taula la dependència de l'economia espanyola en el turisme estranger. Han fet alguna reflexió sobre com transformar el turisme a casa nostra o sobre quines altres activitats econòmiques podrien encaixar amb el sector?

Cal tenir present que està en risc la pèrdua d'un sector clau per la ciutat.

El sector hoteler de Barcelona és un sector estable, sòlid i fiable per a la societat civil, empresarial i administrativa de la ciutat, que no es pot deslocalitzar. És una font de negoci principal per a molts altres sectors vinculats i, un sector plenament compromès amb la seva ciutat i els seus veïns, bolcat amb les necessitats del seu entorn i amb les situacions d'emergència.

La qualitat i dimensió de la planta hotelera de Barcelona ha sigut una peça clau a l'hora d'assolir la captació de grans esdeveniments per a la ciutat. Ha permès, per exemple a Fira de Barcelona i CCIB assolir uns nivells excepcionals de dinamisme i ha propiciat l'arribada de noves empreses o centres d'investigació que s'han establert a la ciutat a l'ombra d'aquests esdeveniments.

Està en risc, per tant, la pèrdua de qualitat turística. El sector hoteler aposta per la qualitat per sobre de la quantitat, propiciant l'arribada d'un mix de turisme que contempla variables d'oci, negoci, cultural i empresarial.

Quin full de ruta es plantegen pels propers anys?

En aquests moments, la prioritat passa per afrontar les greus conseqüències que està patint actualment el sector i, treballar per crear escenaris estables en un moment de gran incertesa.

A mig termini, quan la situació així ho permeti, treballar per recuperar paulatinament el ritme i els objectius de qualitat turística que teníem fixats. ■

Les empreses d'inserció, una aposta per les noves oportunitats

Les empreses d'inserció són una realitat poc coneguda de l'economia social i solidària. Aquests organismes ofereixen —complint un conjunt de requisits— un lloc de feina a persones en risc d'exclusió, una nova oportunitat laboral que, en molts casos, portaven anys esperant. En l'actual situació social i econòmica provocada per la Covid-19 les empreses d'inserció poden prendre una especial rellevància com a eina al servei de la integració social.

Us heu preguntat mai com és possible que una empresa d'inserció dedicada a serveis de neteja, tingui més fàcil accés a netejar camps de futbol de primera divisió, que segons quins poliesportius municipals? Segons dades facilitades per la Federació d'Empreses d'Inserció de Catalunya -FEICAT-, un 82% dels ingressos de les empreses d'inserció prové de la facturació de la seva venda i serveis, mentre que un 17% prové dels ajuts públics. Això és una fortalesa en la major part de les situacions, ja que no depenen de les administracions per a desenvolupar la seva funció però s'ha convertit en un inconvenient amb l'esclat de la pandèmia. Amb els hotels i restaurants sense clients, oficines buides, i empreses tancades no hi ha prou feina per als treballadors d'inserció. Persones en situacions vulnerables han patit aquesta crisi sociosanitària com un pas enrere en tot allò que havien aconseguit. Les empreses d'inserció es troben actualment amb un binomi difícil d'assumir: d'una banda la pandèmia ha portat a més persones a la porta d'entrada de les Empreses d'Inserció i de l'altra s'han reduït les oportunitats de col·locació d'aquestes persones.

Per fer front a aquesta situació i poder tornar a donar les oportunitats laborals als col·lectius vulnerables cal la implicació de l'administració pública. I no precisament amb més ajuts i subvencions, sinó amb la contractació dels serveis que ofereixen les empreses d'inserció. Des de FEICAT fan una aposta per intentar mantenir la facturació que fins ara es feia però ampliant la contractació per part de les administracions.

La Llei 9/2017 de contractes del Sector Públic, obliga a totes les administracions públiques a reservar un percentatge dels seus contractes per empreses del tercer sector. És el que es coneix com a contractes reservats, una figura legal que té el seu origen en la Directiva 2014/24/UE del Parlament Europeu i del Consell, del 26 de febrer de 2014, a través de la qual es promou la participació en licitacions públiques a les Empreses d'Inserció i als Centres Especials de Treball. La pràctica dels contractes reservats suposa llocs de feina per a persones en risc d'exclusió social o amb discapacitat. En l'actualitat l'aplicació de la contractació pública reservada és petita, molt testimonial, per això cal fer una aposta perquè es converteixi en una eina al servei de la inclusió.

Per poder canviar aquesta tendència des de FEICAT s'estan treballant en diferents línies. D'una banda amb formació dirigida a tècnics municipals que per desconeixement no apliquen els contractes reservats. I d'altra banda a través de la web www.contractesreservats.cat, on es marquen en un mapa els municipis que compleixen amb la llei i on es fa reserva de contracte a empreses d'inserció i centres especials de treball. ■

Impuls al Programa Làbora

El programa Làbora, és un model de col·laboració público-social molt important. A mig camí entre la privatització i la municipalització trobem aquesta fórmula com una manera de sumar esforços per tal de crear un model de governança i finançament compartit. És una iniciativa impulsada per l'IMSS (Institut Municipal de Serveis Socials), Barcelona Activa, ECAS (Entitats Catalanes d'Acció Social), Creu Roja i FEICAT (Federació d'Empreses d'Inserció de Catalunya). Un model novedós que s'ha consolidat. El repte ara és fer-lo créixer a nivell metropolità. Amb la crisi sociosanitària i la difícil situació que passen algunes empreses, les xifres s'han disparat i les peticions de persones usuàries per accedir al programa han augmentat. El Làbora és ara més necessari que mai. Per aquest motiu des de FEICAT s'aposta per crear una figura jurídica que garanteixi la seva continuïtat, com un servei de ciutat.

Les dues mirades

A la Fundació Formació i Treball ens nodrim del talent i les capacitats de professionals que col·laboren amb nosaltres de manera desinteressada. És el que denominem el voluntariat de l'experiència. Persones de diferents àmbits que treballen amb nosaltres dia a dia, aportant la visió i els coneixements acumulats al llarg de la seva vida professional.

En aquesta tercera edició d'Inclusiva ens apropem a un nou tàndem professional: parlem amb la Mª José Rodríguez, Cap d'Àrea de RRHH de la Fundació Formació i Treball i en Jesús Sans, voluntari de l'entitat des de 2016 i amb una trajectòria en l'àmbit dels Recursos Humans de més de 25 anys. La seva feina conjunta s'orienta a millorar els processos de selecció, potenciar el talent i aportar valor als equips de treball.

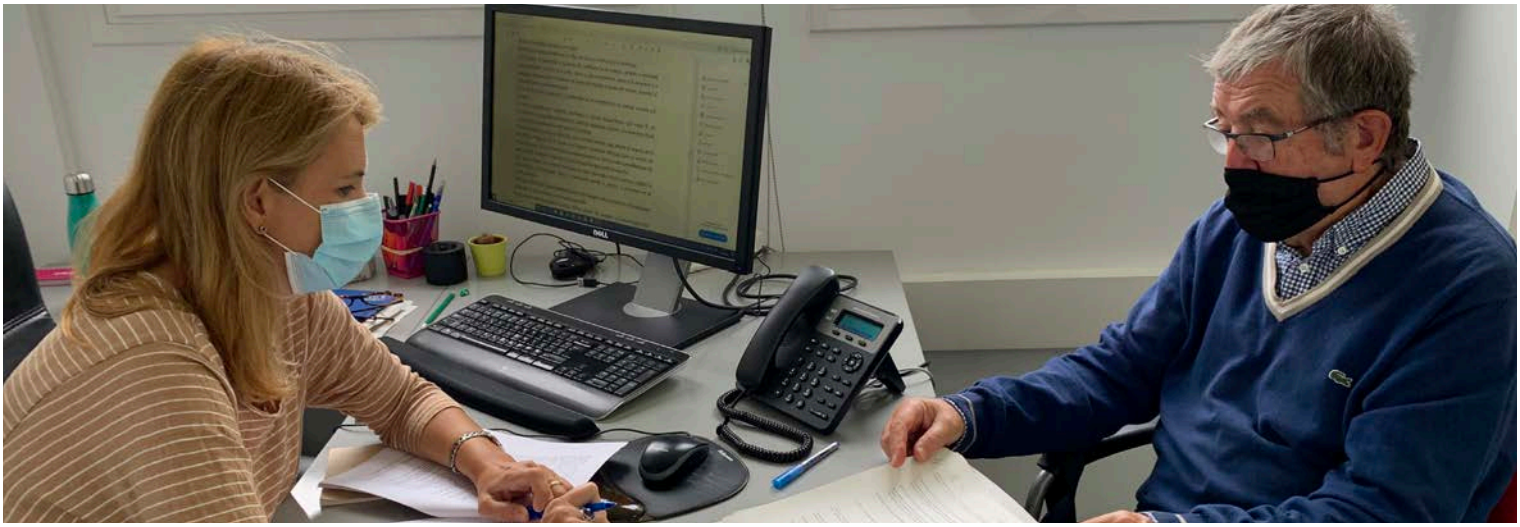

Mª José Rodríguez

Cap d'Àrea de RRHH de la Fundació

Què ha aportat el Jesús?

Una perspectiva àmplia del que representa la gestió de persones. La nostra feina se centra en aspectes estratègics i de planificació, i aporta una visió cabdal en coneixements i concreció. En Jesús proporciona un acompanyament molt valuós en aspectes que difícilment podríem trobar en cap manual. És una persona que sap escoltar i oferir la seva expertesa i alhora deixar-te espai per prendre decisions.

Com valores el voluntariat de l'experiència?

És un gran valor afegit. El fet de poder tenir al teu costat persones amb una llarga trajectòria professional i amb una visió exterior és tot un aprenentatge. Dóna confiança en la gestió diària, et fa créixer professionalment i aporta un assessorament imprescindible per l'Entitat.

Quins objectius us heu plantejat?

L'organització ha experimentat importants canvis organitzatius que han generat noves necessitats pel que fa a la gestió de persones, i el nostre objectiu global és donar-hi resposta. Sempre emprant una visió estratègica, treballem aspectes com la selecció i la incorporació del nou personal, l'anàlisi dels llocs de treball i el creixement de les persones dins l'entitat.

Com definiries el Jesús en una paraula?

Visió.

Jesús Sans

Voluntari de la Fundació Formació i Treball

Què creus que has aportat?

Quan se'm va demanar si volia incorporar-me com a voluntari a l'àrea de RRHH vaig prendre la decisió ràpidament. Vaig pensar que la meva experiència i coneixements podrien ser d'utilitat com a col·laborador aportant la meva visió i, per què no, la meva "saviesa" fruit de l'aprenentatge adquirit. El món de les persones és extremadament ric, viu i divers i copsar-lo des de la perspectiva que donen els anys sempre pot ser enriquidor.

Què t'aporta el voluntariat de l'experiència?

Trobes una certa pau interior. Sempre he tingut inquietuds socials i amb el fet d'entrar a la Fundació vaig percebre que, ja amb la vida laboral resolta, tenia l'oportunitat de retornar a la societat part del que m'havia donat. Estar a la Fundació em permet estar en contacte amb persones sensibles als temes socials i alhora viure de prop la il·lusió i lluita de moltes persones per poder viure dignament.

Quins objectius us heu plantejat?

L'àrea de RRHH havia focalitzat molt la seva tasca en els àmbits d'administració i gestió. Amb l'assumpció de noves responsabilitat per part de la María José es vol donar impuls al vessant de gestió de les persones. Em refereixo a canvis organitzatius, programes de creixement de les persones lligats a la seva avaluació i als seus plans de futur a FIT. Ens hem proposat fer uns treballs interns de millora de la informació, de la comunicació i de les decisions que afecten les persones

Com definiries la Mª José en una paraula?

Il·lusió i ganes de fer les coses bé. ■

Botiga Amiga / Moda Re- una aposta de futur

La moda ètica avança en temps de coronavirus

La cadena d'establiments Botiga Amiga / Moda Re-, vinculada al projecte tèxtil que desenvolupa la Fundació Formació i Treball, ha obert totes les seves botigues després d'uns durs mesos de crisi sanitària. L'adaptació a una nova normalitat ha estat possible gràcies a la implementació d'exigents protocols de neteja, desinfecció i control d'accessos per garantir la seguretat de la clientela i les persones treballadores. Deixant enrere aquests mesos, el personal de botigues manté una visió de futur amb optimisme en un context ple d'incerteses.

El projecte tèxtil aposta, des dels seus orígens, per un espai de consum sostenible reutilitzant béns de segona mà i alhora afavorint la inserció de persones en risc d'exclusió social del territori. A més, els ingressos dels establiments es destinen a iniciatives de formació i inclusió laboral de col·lectius vulnerables. La cadena Botiga Amiga, impulsada per la Fundació Formació i Treball, forma part de la iniciativa Moda Re-; projecte estatal impulsat per Cáritas. Aquesta iniciativa empresarial està destinada a la promoció de l'economia social i solidària a través de la reutilització, el reciclatge i la venda de roba usada, amb l'objectiu principal de generar ocupació social i sostenible.

La crisi sanitària ha colpejat durament als col·lectius més vulnerables que atén la Fundació Formació i Treball. Fins i tot persones que no havien necessitat mai ajuda s'han trobat fent cua per rebre bosses d'aliments. Les persones que compren a Botiga Amiga / Moda Re- també ajuden a aquests col·lectius a poder sortir d'aquesta crisi. És una manera de contribuir a la reconstrucció social que ens toca fer entre tots. Cal una aposta ferma pel consum amb consciència social.

Botiga Amiga / Moda Re- aposta per un consum sostenible i a l'abast de tothom. Amb la compra de roba i complements en bon estat es fomenta la recuperació del tèxtil que es pot reutilitzar i es disminueix els ritmes de producció actuals. Aquest canvi de consciència podria fer reformular l'actual model de *fast fashion* que imperava vers una alternativa més respectuosa amb el medi ambient. És el que es podria denominar com moda ètica, una tendència pel consum responsable de roba, que tracta de conscienciar sobre l'impacte de les peces de vestir en el medi ambient, l'esgotament de recursos i l'impacte de la indústria tèxtil a la societat. ■

Botiga Amiga / Moda Re- inaugura la primera *Concept Store* social

La cadena de roba Botiga Amiga / Moda Re- ha inaugurat la primera *Concept Store* social al centre de Barcelona, al carrer del Bruc, 114. Es tracta del primer establiment d'aquest tipus creat per una entitat del tercer sector. Una iniciativa pionera a través de la qual es crearan noves oportunitats laborals per a persones en risc d'exclusió social i que servirà de centre de formació per al personal encarregat de la nostra cadena de 14 establiments.

Alhora, l'espai donarà a conèixer el projecte tèxtil de la Fundació Formació i Treball i com s'ha diversificat per arribar a nous públics.

En el món de la moda una *Concept Store* és una botiga exclusiva amb una proposta *lifestyle* concreta que es transmet a través del disseny de l'establiment, els productes que s'hi exposen i l'ambient, generant una experiència de compra única dirigida a una clientela ideal. Si s'aplica a Botiga Amiga, es tracta d'enaltir l'essència de la marca oferint un establiment minimalista amb una selecció molt acurada de peces úniques presentades amb una imatge cuidada. Ens sumem a aquesta tendència des del sector social, apostant per la captació de nous públics, oferint la màxima qualitat en producte i visual, i generant consciència respecte a la moda ètica, sostenible i el consum socialment responsable.

(i03) Recomanem

En 2020 el món ha canviat tal com el coneixíem, la manera de relacionar-nos, de comunicar-nos i fins i tot, la manera de culturitzar-nos. Hem viscut una revolució que ens ha fet plantejar-nos els fonaments de la nostra realitat i desgraciadament, ha sortit a la llum com les grans crisis sempre afecten en major grau a les persones vulnerables. Aquesta tardor d'incertesa és moment de reflexió i de prendre consciència, d'unir-nos més encara que sigui de manera virtual. Per això us plantegem aquestes propostes, 100% oportunes i 100% segures.

Pel·lícula

Parásitos

Direcció: 2019 Bong Joon-ho

L'oscaritzada pel·lícula del director sud-coreà Bong Joon-ho reflexiona en forma de tragicomèdia sobre les classes socials i com de presents estan encara a les nostres societats. De com el talent i les oportunitats sovint no van de la mà. Que en funció d'on hagis nascut tindràs més o menys possibilitats de tenir un bon futur i que un factor tan incert com l'atzar pot determinar la teva vida, més que no pas les teves accions o capacitats. Un bon talent que sense oportunitats el faràs servir per sobreviure sigui quin sigui el cost. És un relat audiovisual que esdevé universal i amb el que totes podríem sentir-nos identificades, ja que podria passar a qualsevol part del món.

Exposició

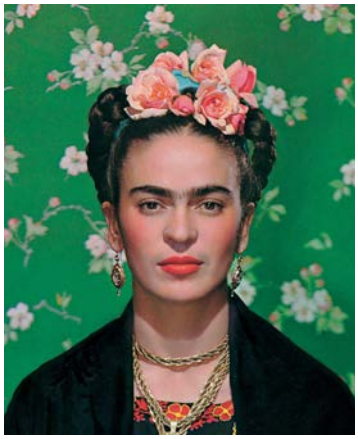

La casa Azul

Museo Frida Kahlo

Us presentem la visita virtual per "la Casa Azul", la llar en què va néixer i va morir l'artista mexicana Frida Kahlo. Situada a Coyoacán, la casa es va convertir en museu el 1958, quatre anys després de la mort de Frida, i actualment es tracta d'un dels museus més visitats de Mèxic. Ofereix la possibilitat de recórrer de manera virtual cadascuna de les estades que van servir d'inspiració a la gran pintora.

https://www.museofridakahlo.org.mx/es/el-museo/visita-virtual/

Llibre

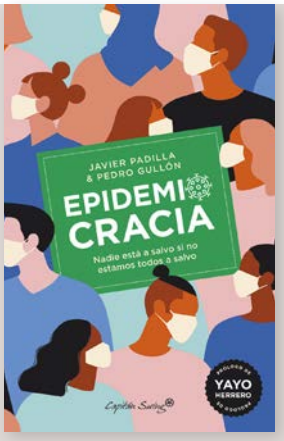

Epidemiocracia: nadie està a salvo sino estamos todas a salvo

Un llibre que aborda com les grans epidèmies que han assotat el món afecten de manera desigual a les classes més vulnerables i deixa al descobert els defectes dels diferents sistemes socials, econòmics, sanitaris i polítics. La Covid-19 no ha estat el primer ni serà l'últim dels grans virus que truquin a la nostra porta. Els autors Javier Padilla i Pedro Gullón ens conviden a plantejar-nos en aquest llibre, escrit en temps rècord en ple confinament, les grans preguntes: qui està més exposat a emmalaltir durant una epidèmia? Qui és més vulnerable a les seves conseqüències socials? Quines respostes polítiques tenim per a actuar enfront d'una crisi epidèmica? Quina sanitat volem per a enfrontar-ho?

Formació i Treball
La Fundació amiga

+ DE 25 ANYS D'EXPERIÈNCIA EN PROGRAMES DE SUPORT A A LA LLAR

Dona mobles per omplir llars de vida ♥

Des de la Fundació fem recollida de mobles per cobrir les necessitats de persones que no tenen recursos per adquirir béns de primera necessitat.

Matalassos, lliteres, sofàs llit, bressols, mobles menjador,

armaris, sofàs, tauletes de nit, cadires, taules, neveres.

Contacta'ns: 93 303 41 00 ext. 7251
rm@formacioitreball.org

formacioitreball.org

Formació i Treball
la Fundació amiga

+ DE 25 ANYS D'EXPERIÈNCIA EN SERVEIS DE NETEJA

Espais nets i segurs davant la Covid-19

Responem a la necessitat de poder tornar a les activitats diàries.
Atenem a empreses, entitats i particulars.

Equips amb experiència i protocols d'actuació basats en mesures preventives d'institucions sanitàries.

Neteja i Desinfecció d'Instal·lacions
Espais comuns i materials de treball. Mesures de prevenció integrades en oficines, locals, botigues i altres establiments.

Neteja i Desinfecció de Vehicles
Tiradors, quadre de comandament, volant, palanca de canvis, finestres... Adreçat a empreses amb flota de vehicles i particulars.

Pack Extra
Buidatge de pisos, neteja, desinfecció i pintura. Adreçat a persones que han patit la Covid-19.

Contacta'ns:
(+34) 628 524 911
nroma@formacioitreball.org

formacioitreball.org